

Ännu en 'svensk' identifierad!

Bo-Arne Stenqvist (fakta) och Bertil Holmström (text)

I nr 19 (2006) skrev Lennart Staberg en artikel med rubriken "Om några 'svenskar' i Bohuslän". Den handlade om de första åren efter Roskildefreden 1658, då de män som dittills troget tjänat den danske kungen ersattes med nya män rekryterade från det "riktiga" Sverige. Lennart koncentrerade sig på två av sina egna anor, Johan Dahlkarl och Bengt Månsson (Waldenström).

Under rubriken **Kring kaffebordet** kom en uppföljare, "Flera 'svenskar' i Bohuslän", ett referat av ett inlägg på *Anbytarforum* av Bo-Arne Stenqvist om en Jakob Plagman. Denne nämns i den första mantalslängden för Strömstad år 1669 och är då 29 år gammal och tullare, jaktlöjtnant. Texten slutar "Han har ättlingar i vår förening, bl.a. Bo Forsström och undertecknad BH. Det finns anledning att återkomma."

Nu är det dags! Bo-Arne har ett nytt inlägg på *Anbytarforum*, den 27 maj 2011. Jakob har spårats till dåvarande Österland (dagens Finland). Resonemanget bygger på dåtida regler för dopnamn - äldste sonen får namn efter farfar, äldsta dottern efter farmor, därefter morfar och mormor, osv.

Jakobs första hustru, Viveka Gudesdotter Gädda, föder honom dottern Sofia och söner (åldersordning okänd) Gude, Paul (Påvel) och Petter. Gude är döpt efter MF, Påvel efter MMF. Således kan vi dra slutsatsen att Jakobs föräldrar heter Petter och Sofia Plagman.

Nu finns det faktiskt en finsk familj Petter († 1651) och Sofia (* 1609) Plagman, med barnen Johan, Jakob, Elisabet och Margareta. Det finns data om tre av barnen, giftermål, barn, död. Men ingenting om Jakob – den förlorade sonen.

Starkare indicier än så går knappast att finna för slutsatsen att vår Jakob är den saknade brodern till Johan, Elisabet och Margareta.

Jakobs mor Sofia är född Klöfverblad. Fadern, Johan Ottosson Klöfverblad, är född i Holstein med familjenamnet Kleeblatt. Sofias mor heter Elisabeth Hansdotter Stålhandske. Anorna sträcker sig tillbaka till 1200-talet.

Vår Jakob har verkligen förnämliga anor. Säkert en tillgång när han friar till en prästdotter, med anor på både fädernet och mödernet.

Se vidare nästa artikel, om en (för tidningens läsare) ny släktdatabas.

Ett månadsmöte i fascinerande miljö

Anna Trogen

Den 9 april hade Föreningen Strömstad Släktforskare sitt månadsmöte på Strömstads Museum. Vi välkomnades av Ulf Hansson, som var vår kunnige ciceron under hela museibesöket. Han varvade visningar av föremål med roliga anekdoter. Ulf berättade att på museet finns förutom föremålssamlingarna också ett stort bildarkiv och bibliotek.

Under kaffestunden visade Ulf några föremål ur samlingarna. Bland annat en vacker plånbok i svart sammet, dekorerad med silvertråd, sillfjäll och paljetter (se förstasidan). På insidan finns initialerna L.W.D. och året 1827. Tills för några år sedan kände man inte till plånbokens historia. Det visade sig att den tillhört Lars Wilhelm Dassau. Det var en tidigare anställd piga hos familjen Smith, som hade skänkt plånboken till museet. En av döttrarna Dassau var ingift i släkten Smith.

Vad fick vi se mer under fikastunden? Jo en nattvaktsstav från 1800-talets mitt. Varje husägare ingick i en borgarnattvakt bestående av fyra personer. Staven användes för att skydda sig med och fungerade även som budkavle. Eftersom husägarna kunde hyra in andra personer, så finns det många initialer och årtal inristade på staven. En av vakterna var Karl Lundgren "Kalle Natta", som vaktade från solnedgång till soluppgång.

I rummet där vi satt finns ett vackert bokskåp, som familjen Smith lånat ut till museet. Här finns bland annat en stor boksamling av Emilie Flygare-Carlén, född Smith.

På väggen ovanför en byrå finns ett porträtt av Christian Jakobsen Drakenberg, som föddes på gården Blomsholms säteri. Han dog i Danmark. Legenderna säger att han blev 146 år!

Efter kaffet fick vi följa med Ulf in i ett av magasinerna, där många intressanta föremål fanns att beskåda. Allt ifrån Emilie Flygare-Carléns penna till en spritsmugglardunk. Dunken har tillhört en Stockholmskvinna, som på 20-talet smugglade finare sprit från Varp. Hon hade en dunk på ryggen och en på magen.

Dessa hade inte kunnat gömmas under de tjusiga kvinnokläderna från slutet av 1800-talet, som vi fick titta på. Dessa har tillhört Juliana Stålhane. Hon var gift med tullförvaltaren Ragnar Stålhane. Paret Stålhane testamenterade sina medel till byggande av ett *pauvres honteux* hus för sjömansänkor. Huset, som invigdes den 1 oktober 1926, finns fortfarande kvar på Linnégatan i Strömstad. I samlingarna finns ett vargkoppel från slutet av 1700-talet. Detta fäste man runt halsen på hunden, så att vargen inte kunde komma åt halsen.